

nansminister i, at alle, som har tjent Penge under Krigen, uden Hensyn til, om det er Krigsindtægt eller ej, bør merbeskattes, og for saa vidt er jeg meget glad ved det ærede Medlems Standpunkt i Dag.

Ivar Berendsen: Maa jeg med Hensyn til faste Skatter — Skatter, som ikke skal være ekstraordinære, men blivende — blot minde om, at i Juli-Maaned 1915, altsaa efter at de nugældende Skattelove var vedtagne, fremkom der ved Behandlingen af Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser fra mig som Ordfører for Udvalget følgende Meddelelse angaaende Finansministerens Stilling i den Henseende: „Finansministeren havde udtalt, og Udvalget var deri enigt med ham, at der, hvis det viser sig nødvendigt, skal søges særlig Dækning for de udstedte Statsgældsbeviser paa et Tidspunkt nær ved Krigens Afslutning, eller naar man kan overskue Situationen, men at dette Spørgsmaal ikke skal søges ordnet som Led i eller i Forbindelse med den samlede Skattelovsrevision.“ Dertil føjede den højtærede Finansminister, efter at jeg havde talt, at „derved forstod han, at det ogsaa kunde tænkes, at dette Overblik ikke vil komme, før Krigen er færdig, altsaa Tidspunktet staar noget ubestemt hen.“ For saa vidt der ikke er sket noget særligt i det ærede Medlem fra Æbeltofts (N. Neergaard) Tankegang siden da, maa jeg altsaa gaa ud fra, at han ligesom vi andre og ligesom den højtærede Finansminister endnu staar paa disse to Erklærings Grundlag. De var Resultatet af grundige Overvejelser og desuden et Kompromis mellem de forskellige Anskuelse til de forskellige Sider.

Hvad angaar den ekstraordinære Beskatning, som her er foreslaaet, er det jo saadan, at der endnu ikke er hengaaet en Uge, siden den højtærede Finansminister fremsatte disse Lovforslag med en Redegørelse baade i Motiverne og i Forelæggelsestalen, som tilsyneladende gjorde det lige til og tilrettelagde det for Ordførerne for de forskellige Grupper at lufte de politiske Anskuelse, ud fra hvilke man i Almindelighed betragter Skattelovforslag: Forholdet mellem direkte Skatter og Forbrugsskatter, tvungen Selvangivelse eller frivillig Selvangivelse, Skattegrænsernes Ophævelse, Forhøjelse eller Nedsættelse o. s. v., alle de tekniske og politiske Skatte-spørgsmaal, som overalt i Verden skiller de politiske Partier ad. Men endskønt der ikke en Gang er gaaet en Uge siden

Forelæggelsen, er jo Behandlingen eller Beskæftigelsen med den Slags Problemer nu noget rent forhistorisk. Vi staar i Øjeblikket overfor fra Tilfælde til Tilfælde at skulle sørge for Formering og Styrkelse af Statskassen, og ligesom de to tidligere Ordførere, der har haft Ordet, skal jeg heller ikke komme ind paa en eneste hverken principiel eller teoretisk Betragtning, men holde mig til det rent faktiske i det foreliggende Lovforslag.

Den Gruppe, for hvilken jeg har den Ære at være Ordfører, er enig med den højtærede Finansminister — og det er glædeligt at høre, at ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) er enig deri — om, at vi bliver staaende paa de to Kompromisser fra i Fjor, nemlig at det Gennemsnitsgrundlag, som skal benyttes ved Sammenligningen med Hensyn til Merindtægtsskatten, er de to højeste Aar af tre Skatteaar, og at disse tre Skatteaar er de samme, som er benyttede tidligere, altsaa til og med det sidste Skatteaar før Krigen. Det var det ene Kompromis. Det andet Kompromis gik ud paa, hvad der skulde medregnes ved Beregningen af Merindtægtsskatten eller rettere sagt, hvad der paa Ansøgning til Finansministeren kan blive unddraget denne Merindtægtsskat. Ligeledes finder vor Gruppe det velbegrundet, at der nu kommer den lempelige Stigning i Skatteprocenten, som allerede var foreslaaet af den højtærede Finansminister i Fjor med Hensyn til de private Indtægters Merindtægtsskat, og at der ligeledes overfor Aktieselskaberne kommer en særdeles lempelig Forøgelse af Merindtægtsskatten, saaledes at vi naar op til 30 pCt. ved 100 pCts. Udbytte.

Den Del af Lovforslaget, som handler om en forøget Indtægtsskat paa det, som vi kunde kalde de store Indtægter, betyder jo Opfyldelsen af et Ønske, der har været næret fra mange Sider her i Salen. Der kom, den Gang disse Ønsker blev fremsat, mange Vidnesbyrd udenfor denne Sal om, at dette Ønske deltes i vide Kredse, og at Beskatningen betragtedes som en Retfærdighedshandling. Hvad de stabile og ordinære Indtægter angaar, som ikke ved Krigen har været stigende, har det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) Ret i, at de for en stor Del alligevel repræsenterer et udført personligt Arbejde, og naar Spørgsmaalet om, hvorvidt ikke en Del af Skatten skal lægges over paa Formuen, saaledes at Skatten delvis kan lægges over paa den Del af